

Markku
Aalto

KOVAN ONNEN PROFEETTA

ntamo

KOVAN ONNEN
PROFEETTA

MARKKU AALTO

Hajoamisen syyt, ntamo 2009

Reilummin blingää viimeiseen hymyyn, Idiootti 2010

Suruviestejä ja tiskinalustavaraa, ntamo 2011

Sinä kaikki, kirkassilmä, Idiootti 2012

© 2014 Markku Aalto

ISBN 978-952-215-519-1

TAITTO

Make Copies

KANSI JA NIMIÖLEHDET

Varpu Eronen

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2014

ntamo

www.ntamo.net

Markku
Aalto

KOVAN ONNEN
PROFEEETTA

970100

I

SUOMI FINLAND

Lokakuussa ensilumi,
jääkauden aavistuksia,
Iltalehden lööpissä
luvataan äärimmäistä talvea.

Ja joku julkimo
avautunut burnoutistaan,
palstantäytettä sekin
seuraavaa perhesurmaa
tai joukkomurhaa odotellessa.

Ei mitään uutta
kaamoksen alla,
oi maamme Suomi,
oi pohjoinen kotimaa,
jossa pimeyttä karkotetaan
vain pimeydellä.

MANNAA TAIVAASTA

Temppeliaukion parkissa
kirkkokansan mersut,
maallista hyvää riittämiin.

Kadotukseen matkalla,
kun eivät nämä
viattomat sielut tiedä,
miten sossun luukulla vasta
oppii ihminen kunnolla rukoilemaan,
totisesti huutamaan Jeesusta apuun.

Jokapäiväinen leipä
turha toivo monille,
mitäpä Ihmisen Poika
markkinavoimille mahtaisi.

Jotain pientä ehkä sentään,
leipäjonossa seisojille
taivaan mannaa ne armonpalatkin.

TOHTORI OUTOLEMPI

Muistan minä vielä
vanhat pahat ajat,
kun oli uhkakuvissa
tymäkämmin ytyä.

Nuoruuteni sienipilvet
nyt retusoitu pois,
ydinsota vaihtunut talouskriisiin,
näyttävä äkkikuolema
pitkitettyyn kitumiseen.

Maailmanloppua odottaessa
ehtivät ensin loppua rahat,
mutta kauhun tasapainoa
tämäkin tavallaan:
kuinka lakkasin murehtimasta
ja opin rakastamaan pummia.

THE INVISIBLE HAND

Maailmantaloudessa kuulemma
elpymisen merkkejä,
valoa tunnelin päässä.

Ei koske meikäläistä,
nousukaudet Roskapankissa
vain muutaman huikan mittaisia.
Kun kerran korkkasin murheeseen,
siitä lähtien elämä ollut
samaa loputonta surutyötä.

Mutta mitä jäi pulloon hukuttamatta,
on joutomies ehtinyt opetella
iloitsemaan siitä vähästäkin.
On omat hampaat ja kaikki,
tai ne pari tynkää ainakin,
jotka jäljelle jäi,
kun näkymätön käsi
vetäisi kunnon litsarin.

Markku Aalto (s. 1970) jatkaa viidennessä runokokoelmassaan keski-ikäisen miehen sydämen ja munaskuitten tutkistelua ja lottovoittajien maan ruumiinavausta. *Kovan onnen profeetta* messuaa yksityistä ja yleistä perikatoa niin lähikaupan lihatiskillä kuin kulmabaarin karaokessakin, ja maailmanloppua odotellessa tarjoaa lohtua vain ajatus, että voisi elämässä haaksirikkoutua pahempaankin paikkaan kuin Kaskisaaren rantaan Hennessy Paradis -pullo kourassaan.

Aallon aiemmat kokoelmat ovat *Hajoamisen syyt* (2009), *Reilummin blingitä viimeiseen hymyyn* (2010), *Survivestejä ja tiskinalustavaraa* (2011) ja *Siinä kaikki, kirkassilmä* (2012).

82.2

ISBN 978-952-215-519-1

9 789522 155191

